

F. t. L. vedr. Udvandring.

kan gives, naar Indenrigsministeren skønner, at en tidssvarende Udvikling af den direkte oversøiske Passagerbefordring her fra Landet derved paa betydningsfuld Maade fremmes.

I § 3, sidste Stykke, har man paa Foranledning af en Henvendelse, som samtlige herværende Udvandringsagenter, der har Autorisation til *indirekte* Befordring af Udvandrere, har rettet til det i Rigsdags-samlingen 1927—28 nedsatte Folketingsudvalg, foretaget en formel Ændring, saaledes at man har erstattet Udtrykket: „skade nogen her tilladt Befordringsvirksomhed“ med Udtrykket: „fremkalde væsentlig urigtige Forestillinger om nogen her tilladt Befordringsvirksomhed, derunder Agentens egen“.

I § 12, Punkt 4, har man paa Foranledning af den fornævnte Henvendelse fra Udvandringsagenterne foretaget en mindre redaktionel Ændring, ligesom man paa samme Foranledning har tilføjet § 12, sidste Stykke, en Bestemmelse om, at Udvandringsagenten i visse Tilfælde er berettiget til at kræve Erstatning hos en Passager for de Udgifter, som han har haft ved at befordre Passageren og dennes nære paarørende tilbage til det Sted, hvorfra hans (deres) udgaaende Billet gjaldt.

Samtidig har man foretaget den Forandring, at man har opført den Bestemmelse, der indeholdtes i det tidligere Forslags § 12, sidste Stykke, som et nyt Punkt 11 i Paragraffen, hvorved opnaas, at Bestemmelser vedrørende det paagældende Forhold skal optages i Befordringskontrakten. Der gives herigennem paa den ene Side Passageren mere direkte Underretning om det, som han efter den paagældende Bestemmelse har Ret til, medens han samtidig paa den anden Side sættes i Kundskab om den Erstatningspligt, han i givet Tilfælde vil ifalde.

I § 16, 2det Stykke, har man imødekomet et af Udvandringsagenterne i fornævnte Henvendelse fremsat Ønske om, at der gives Agenterne Adgang til at indanke Udvandringskommissærens Afgørelser om, at der i givet Fald skal svares Erstatning af Agenten, for Domstolene.

Som ny § 30 i Lovforslaget har man indsat en Bestemmelse, der forudsætter, at Regeringen kan indgaa gensidig Overenskomst med fremmed Stat om forskellige under Loven henhørende Forhold og derefter tillade saadanne Afvigelser fra Lovens Bestemmelser, der er en Følge af den paagældende Overenskomst.